גליון 1134 - שנה כבי

יהדות באהבה

הפטרה "ואשה אחת"

פרשת וירא

המאור שבתורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

לע"נ: מו"א עט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

© כל הזכויות שמורות

שבת כ' חשון התשפ"ז

	הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
י-ם	16:35	17:25	18:03
ת"א	16:34	17:24	17:59
חיפה	16:34	17:24	18:00
ב"ש	16:36	17:26	18:03

יוצא לאור להעמקת התורה ועמלה

עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

סיפר הרב **יוסף בוגרד** (רב בית הכנסת "הר צבי") שהיה מקורב מאוד למשגיח רבי **מאיר חדש** זצ"ל: הגעתי עם ילדי אל המשגיח לביקור. הילד החל למשוך במפה ולא הועילו כל נסיונותי **להניא אותו** ממעשה זה. אמר לי המשגיח: "שים לב, הכוס שעל השולחן עומדת במהופך, הפוך אותה בחזרה והדבר ירגיע את הילד." להפתעתי קרה הדבר בדיוק כך. הילד חדל מיד למשוך במפה. "ההתנהגות של הילד לא נבעה משובבות- הסביר לי- אלא ההיפך. הוא הרגיש שיש כאן משהו לא בסדר, **הכוס אינה עומדת כראוי**, לכן ניסה למשוך אליו את המפה כדי להגיע לכוס ולהעמיד אותה כפי שצריך."

לימוד התורה מהו עיקר הניסיון בימינו, ימי עקבתא דמשיחא? בעת התפתחות ענף היהלומים בארץ נהרו רבים למקצוע עיבוד יהלומים, שזיכה את עובדיו **בתשלום נאות**. גם בני ישיבה לא מעטים לא עמדו **בפיתוי** בעניות ששררה בימים ההם, ויצאו לעבוד ביהלומים. שאלו את רבנו הרב **משה לוי** זצ"ל לסיבת עזיבת בני הישיבות את ספסל הלימודים בישיבה לטובת עבודה ביהלומים. ענה רבנו: שבזמן משיח יהיה בירור מי שיישאר בלימוד התורה, **ועתה** הוא זמן משיח.

רבי סאלם יעקב זצ"ל היה אחד מן הדמויות הנדירות בדורנו, יהודי אשר היה דבוק בבורא יומם ולילה ללא הרף. אצלו לא היה מושג של רגע אחד **מלהסיח דעת** מן הבורא, תדיר היה פיו ממלמל בתורה ותפילה. גם כאשר פגש מי ממכריו, ישר לאחר אמירת שלום, היה מרים ידיו לשמים ואומר: הוא אלוקינו, הוא אבינו, הוא בוחן כליות, וממשיך בפסוקים ודברי תורה ונפרד לשלום. וכך ממש לא פסק פומיה מגירסא יומם ולילה. עד כי אף **מתוך שנתו** היו שומעים אותו ממלמל בדברי תורה.

הבעל-שם-טוב אמר: אהבת-ישראל יקרה מאוד בעיני אבינו שבשמים. כל יהודי הוא אצל הקב"ה כמו ספר-תורה.

המתפלל היום מפני שהתפלל אתמול – רשע טוב הימנו.

סולטן מצרים אמר **לרמב"ם** זצ"ל, רופאו: כל ימיי הנני בבריאות טובה, ולא ניתנה לי ההזדמנות לבחון את יכולתך ברפואה. השיבו הרמב"ם: גדולתו של רופא **במניעת המחלה** היא יותר מברפואתה. כפי שנאמר אצל גדול הרופאים, הקב"ה – "כל המוזלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך".

לע"נ רחל (רשל) אלבז בת קלרה ואליהו

יהודי בא רבי **יצחק דוד** זצ"ל וביקש ישועה בילדים, איפה אתה גר? במבשרת.

אצלך בשכונה יש צופר לשבת? לך הבית, תשיג רשיון **ותעשה צופר** מידי שבוע, בתוך שנה נולד לו ילד...

וסיפר הרב גוטפראב זצ"ל כי לקח את ה"מופת" מה'משנה ברורה', סימן רנ"ו, שם נאמר כי מי שיעורר יהודים להיכנס **לשבת בזמן**, יזכה לבנים ובני בנים...

נקודה למחשבה

יהודה ברקוביץ היה מוטרד מכך שבזמן האחרון **אשתו כבר לא שומעת** כל כך טוב. הוא שם לב שהוא מדבר אליה והיא לא עונה, שהוא שואל שאלות ולוקח לה הרבה זמן עד שהיא עונה תשובות. זה הטריד אותו מאוד, אבל לא היה לו נעים לדבר איתה על זה, הוא פחד שזה **נושא רגיש**, שאולי היא תיפגע אם הוא יגיד לה שהשמיעה שלה נפגמה. והוא החליט ללכת להתייעץ עם הרופא המשפחתי. 'מה עושים? דוקטור, אשתי כוכבה כבר לא שומעת כל כך טוב. בזמן האחרון אני מדבר איתה והיא לא שומעת. אני מפחד שזה נושא רגיש ואני לא יודע איך להביא אותה לבדיקת שמיעה כדי לבדוק את הנושא בצורה יסודית.' הדוקטור הציע לו להתחיל בבדיקת שמיעה ביתית פשוטה. '**תעמוד במרחק** ברור ומוגדר, תדבר אליה בקול רגיל וברור ותבדוק מהו המרחק שבו היא מתחילה לשמוע. תתחיל בחמש עשרה מטר ומשם תתקדם.' 'איפה היית?' שאלה כוכבה שפתחה את הדלת.

'לישאוף אוויר קצת!' ענה יהודה ונכנס לחדרו. כמה דקות אחר כך נעמד יעקב בפתח החדר. כוכבה עמדה במטבח, עסוקה בהכנת ארוחת הערב. 'חמש עשרה מטר' לחש יעקב לעצמו והתקדם צעד אחד נוסף. ', **כוכבה מה אוכלים לארוחת הערב**?' שקט. יהודה מתקדם בכמה צעדים. 'שניים עשר מטר', הוא לוחש. ומיד מכריז בקול: ' כוכבה, מה אוכלים לארוחת הערב?' ושוב שקט. הוא פוסע עוד כמה פסיעות. 'עשר מטר', הוא אומר ממש בשקט, ושואל בשלישית: ' כוכבה, מה אוכלים לארוחת הערב?' אין תגובה. 'שמונה מטר!' הוא מודד ולוחש. ושואל עוד הפעם: ' כוכבה, מה אוכלים לארוחת הערב?' הוא עדיין לא שומע תגובה. ועכשיו הוא כבר ממש קרוב. חמש מטר. הוא אפילו מגביר את הקול מעט, ומכריז שוב: ' כוכבה, מה אוכלים לארוחת ערב ?' כוכבה מסובבת את הראש. 'עוף, יהודה, **בפעם החמישית** אני כבר אומרת לך, אוכלים עוף לארוחת הערב, יהודה!'

לפעמים חסר לנו **פרט אחד** והוא משנה את הכל. בפעם הבאה לפני שאתה יוצא לתקן את העולם. כדאי שתבדוק את עצמך. (העורך)

העלון לעילוי נשמת: הרב **יחיא אלשיך** זצ"ל הרב **שלמה קרואני** זצ"ל זכותם תגן עלינו

כוחו של דיבור אמיתי

פרטים מעניינים נוספים נשמעו מפי עד הראיה, מהם ניתן לעמוד מעט על התנהגותו של רבי **לוי יצחק בנדר** זצ"ל בימי פחד וחרדה, בשהותו בצל קורתו של הרב דמוסקבה. "מעט מאוד שהיתי בבית – מספר אותו יהודי, המתרפק על זיכרונות העבר- ביום נאלצתי לעבוד למחייתי, **ובלילה** הייתי משלים את לימודיי באוניברסיטה. נהגתי לישון דרך קבע במעונות הסטודנטים מחוץ לבית הורי. אך מיום עמדתי על דעתי הנני זוכר את בית הורי כבית דחוס אנשים פליטים שונים. גם כשהגעתי הביתה מידי פעם, בעת חופשה למשל, **ישנתי בפרוזדור** הצר, שאף הוא היה מלא וגדוש באנשים. "בבית אבי עברו אנשים רבים למאות ואלפים. אך משום מה חרוצה עמוק בזיכרוני, דמותו של רבי לוי יצחק אשר הלכתי שבי אחריו. חן ואצילות היו נסוכים על פניו, ותמיד נהניתי לשהות בקרבתו. הוא היה **אישיות נעלה** אשר חן של אמת נסוך עליה,
וכל דיבור מדבוריו השפיע עלי מאוד."

אצל הקב"ה נאמר "אני ה' רופאך" פעם אחת, ואילו אצל רופא בשר-ודם נאמר "ורפא ירפא" – פעמיים.

כי רופאים **בפעם הראשונה** הם לפעמים מקלקלים, ואחר-כך הם מרפאים את מה שקלקלו.

"מעין שבע": מעין חזרת ש"ץ מקוצרת הנאמרת בליל שבת. נתקנה בכדי להמתין למאריכים בתפילה בבתי כנסיות שבזמן התלמוד היו מחוץ לעיר.

הרב חיים **יהודה לי"ב אויערבאך** היה מחכמי ירושלים, ראש ישיבת המקובלים "שער השמים", אביו של הפוסק הגדול הרב שלמה זלמן אויערבאך. נולד ביפו בד' בטבת תרמ"ז לרבי **אברהם דוב בער**, נכדו של רבי **פי"בל** אויערבאך- האדמו"ר **מטשרנוביץ**, מצאצאי רבי יעקב **יוסף מפולנאה**. למד בישיבות בירושלים, והיה בולט בחריפותו ובבקיאותו. בגיל שמונה-עשרה נסמך להוראה על ידי גדולי רבני ירושלים, ובראשם רבי חיים ברלין. בשנת תרס"ו נשא את בתו של רבי שלמה זלמן פרוש, מעסקני ירושלים, אבי משפחת פרוש המפורסמת.
החל ללמוד קבלה מפי המקובל
רבי **שמעון צבי הורוביץ מלידא**.

כורדי

גוי, אנגלי ואמריקאי ניתפסו על ריגול.לכל אחד היה זכות לבחור באיזה דרך הוא רוצה למות. האמריקאי ביקש כיסא חשמלי ,הכיסא לא פעל. אז שיחררו אותו, האנגלי ביקש גם כיסא הוא לא פעל אז שיחררו, אותו. מגיע תור הכורדי והוא בוחר תלייה. שואלים אותו למה? הרי שמעתי שהכיסא מקולקל אז הוא אומר: מה חשבתם **שאני טיפש**?!

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים"
הגאון הרב **ראובן אלבז** שליט"א

אומות העולם מנסות להתגרות ב"עם סגולה", לאבדו ולכלותו, אם בכליון פיזי, ואם בכליון רוחני להורידו ממעלתו הגבוהה, מעליונותו הרוחנית. למען השג מטרה זו מנסים הם כל דרך אפשרית.נספר משל להמחשת עניין זה: השמש והרוח התערבו ביניהן מי מהם יצליח להוריד את כובעו של עובר אורח מסויים. נשבה הרוח במלוא תוקפה, סערה וגעשה אך ללא הועיל,

האיש רק הידק את אחיזתו בכובע ולא הניח לו לעוף, לשווא כילתה הרוח את כוחה.לאחר מכן ניסתה השמש את מזלה, היא יצאה מנרתיקה ושילחה גלי חום לעברו של האיש, אגלי זיעה החלו מבצבצים על מצחו, החום העיק לו והוא הסיר באחת את כובעו מעל ראשו.רדיפת הדת חישלה את נאמנות היהודים לתורה, ההשמדות והגזירות הקשות הוסיפו חוסן לליבותיהם של ישראל והם נשבעו אמונים לתורה.

ככל שגברו רדיפות הגויים כן גבר הקשר של ישראל לתורה הקדושה. הסכנה לעזיבת התורה נמצאת דווקא ב"חסד לאומים" מדומה, חסד העלול להמיט עלינו חטאים ופריקת עול מלכות שמים.

הגויים מראים לנו כאילו הם אוהבים אותנו, הם מנסים לחמם את לבנו ביחס חם ואוהב, ורבים מבני עמנו מתפתים לדבריהם, מתקרבים אליהם ולדרכיהם ונוטשים את תורת ישראל.

כדי לשמר את מעלתנו הרוחנית. חייבים אנו לשמור בכל כוחנו על ההבדל והמרחק שבין ישראל לעמים.
בואו נתאחד כולנו סביב תורתנו הקדושה

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

כיסוי

ראשה אושוויץ, **פולין, תש"ח**. צדקותה של הרבנית **רבקה אונסדורפר**, אשת רבה של לוצ'ניץ בסלובקיה, היתה לשם דבר. זו באה לידי ביטוי עז ביותר בעת שהותה במחנה אושוויץ, שם בהעדר **כיסוי ראשה** שנלקח ממנה, חתכה פיסת בד משמלתה והתקינה ממנה כיסוי לראשה.
על מעשה זה הוכתה מכות-רצח לעיני בנותיה בידי "קאפו" נאצי, שמעשה "יהודית" זה היה לצנינים בעיניו המרושעות.

מחפש

יחוס?
בקש שלום ורדפהו!
עולא האמורא, ראה שרב יצחק גדל,ועדיין לא התחתן. שאל עולא את האב, רב יהודה:מדוע אינך משיא אשה לבנך? ענה לו רב יהודה:כי איני יודע מהיכן אקח לו אשה [**מיוחסת**,שלא התערב פסול במשפחתה] אמר לו עולא:וכי אנו בטוחים שלא התערב בנו פסול עם שנים?!אלא בדוק כפי שבודקים בארץ ישראל:כאשר יש מריבה בין שני אנשים,ממתינים לראות מי משניהם **מקדים להסתלק** מן הויכוח-ואמורים:זה מיוחס יותר!

"כשאתה מתווכח עם טיפש, תוודא שהוא לא עושה אותו דבר..."

עלוני השבוע
הצטרפו לרשימת התפוצה שלנו במייל!
מייל לנרשמים חדשים בלבד
newalonim@gmail.com

סוחר

-עצים עשיר בא אצל רבו ובקשב בפיו: יתפלל נא רבינו בעבורי, שיהיה החורף הבא מבורך בשלגים, שכן השלגים יפים להעברת העצים הכרותים מן העיר על גבי מיגררות מהירות. ותוך כדי דיבור הוציא את ארנקו ונתן לרבו "פדיון" של שלוש מאות ושלושה שקלי כסף, כמניין 'שלג'. בצאתו הוסיף גם לרבנית עשרה שקלי כסף- ליתר תוקף. לבסוף היה אותו חורף גשום מאד ושלג אין.

הדרכים נשתבשו בבור טובעני ולא היתה אפשרות להעביר מן היער אפילו בול-עץ אחד. בא הסוחר לפני רבו ותאונן מרה: היתכן? הכיצד לא הועילה תפילתו אחרי שנתן לו פדיון נאה, כמנין 'שלג'? השיב לו הרבי: אתה במו ידיך קלקלת,כאשר הוספת לזוגתי עשרה שקלי כסף, שכן על ידי כך הוספת י' למניין **והפכת מ 'שלג' ל 'גשם'...**

רק עסק התורה בהתמסרות וביגיעה בלב ונפש מביא אל ביטול ה "יש" של אהבת עצמו.

פעם

נכנס אחד למרן **החזו"א** זצ"ל ושאלו כי היות ויש כמה פעמים בדברי **המהרש"א** שקשה לו מאד ליישבם ולהבינם,וביקש למרן ז"ל שיורהו דרך להבינם. ביקשו החזו"א שיראה לו מקום מוקשה, והראה לו, החזו"א **התעמק רבות** בדבריו תוך כדי שהוא מתהלך בחדרו הלוך ושוב ופניו נתאדמו מרוב מאמץ,
לבסוף אמר לו מהלך חדש בהבנת הסוגיה באופן שדברי המהרש"א הובנו **והאירו למאד**, והוסיף ואמר:"המהרש"א הכל זאת היטיב ללמוד יותר מאיתנו,וקושיתו קושיה ותירוצו תירוץ.

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לולייה, נעימה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מזל בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, החסיד מנשה בן רחמה, רפאל ואלברט בני קלרה, חכם יהודה בן חנה פתייא, הרב אלעזר בן שמחה, הרב יורם אברגיל, יחזקאל ושמואל בני שמחה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, מרים בת זוהרה, אליעזר בן רגינה, שלום בן אורה מורי, ישראל בן שמחה סבג, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמגי הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, דוד בן איזה, יעקב בן שרה ברסקה, **מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**